

Sygn. akt XI Ka 350/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: S.S.A. w S.O. Tamara Pawlak - spr.

Sędziowie: SO Elżbieta Kowalska

SO Katarzyna Żmigrodzka

Protokolant: Katarzyna Zabielska

przy udziale Prokuratora Beaty Syk - Jankowskiej

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2013 r.

sprawy J. G.

oskarżonego z art. 65 § 3 k.k.s.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim

z dnia 26 lutego 2013 r. sygn. akt II K 89/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę J. G. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Radzynie Podlaskim do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt XI Ka 350/13

UZASADNIENIE

J. G. został oskarżony o to, że w dniu 12 grudnia 2012 roku w W., woj. (...), przechowywał wyroby tytoniowe bez polskich znaków akcyzy w postaci 725 paczek papierosów różnych marek stanowiące przedmiot czynu zabronionego, od których kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wyniosła 9319 zł. na szkodę Skarbu Państwa, przy czym uszczuplenie to jest małej wartości, tj. o czyn z art. 65 §3 kks.

Sąd Rejonowy w Radzynie Podlaskim po rozpoznaniu sprawy J. G. sygn. akt II K 89/13 wyrokiem z dnia 26 lutego 2013 roku uznał go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 65 §3 kks skazał go na karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 złotych;

zgodnie z art. 30 §2 i 6 kks w zw. z art. 29 pkt 4 kks orzekł przepadek zabezpieczonych w sprawie wyrobów tytoniowych w postaci 725 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków skarbowych akcyzy wymienionych w wykazie na k. 51-52 poz. 1-18a przechowywanych w magazynie depozytowym tut. Sądu pod poz. Drz 7/13 i na podstawie art. 31§6 kks zarządził ich zniszczenie;

zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 200 złotych opłaty i obciążył go wydatkami w kwocie 130 złotych.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator Prokuratury Rejonowej w Radzynie Podlaskim zaskarżając powyższe orzeczenie w całości na niekorzyść oskarżonego. Apelujący podniósł następujące zarzuty:

1. obrazę przepisów prawa karnego materialnego a mianowicie art. 65 §3 kks w zw. z art. 23 §3 kks poprzez błędne przyjęcie przy wymierzaniu kary grzywny wysokości stawki dziennej w kwocie 40 zł. w sytuacji gdy prawidłowo winna być ustalona stawka dzienna w kwocie nie mniejszej niż 50 złotych;
2. obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 335 §1 kpk w zw. z art. 343 §7 kpk, co miało wpływ na treść wyroku, polegającą na uwzględnieniu wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary lub środka karnego, w sytuacji gdy nie zachodziły podstawy do jego uwzględnienia, bowiem w sposób nieprawidłowy ustalono wysokość stawki dziennej kary grzywny.

Stawiając powyższe zarzuty apelujący prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu II Wydziałowi Karnemu w Radzynie Podlaskim.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja okazała się być zasadna a sformułowany w niej wniosek końcowy o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Radzynie Podlaskim był zasadny i jako taki zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, że rozstrzygnięcie Sądu I instancji w przedmiocie winy oskarżonego znajduje oparcie w całokształcie zgromadzonego i prawidłowo ujawnionego materiału dowodowego, który został oceniony zgodnie ze wskazaniami wiedzy, doświadczenia życiowego oraz zasadami logicznego rozumowania. Ocena materiału dowodowego została dokonana przez Sąd I instancji z uwzględnieniem reguł zawartych w m.in. w art. 4 i 7 kpk, a uzasadnienie wyroku odpowiada wymaganiom art. 424 §1 kpk.

Stwierdzić jednakże trzeba, iż zawarte w apelacji prokuratora zarzuty obraży przepisów prawa procesowego i prawa materialnego, mające wpływ na treść orzeczenia, a których dopuścić się miał Sąd Rejonowy przy wyrokowaniu, należy uznać za zasadne.

Jak trafnie zauważył skarżący, treść wniosku prokuratora, o jakim mowa w art. 335 kpk, o wydanie wyroku skazującego oraz uzgodnienia dotyczące kary grzywny zawiera błędy. Zatem wniosek taki nie powinien zostać w tym kształcie uwzględniony.

Zaakcentować w tym miejscu należy, iż Sąd Rejonowy procedując w przedmiocie wniosku o jakim traktuje przepis art. 335 kpk zobligowany jest nie tylko do badania czy okoliczności czynu nie budzą wątpliwości i czy postawa oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte, jak zaznaczył sąd meriti w uzasadnieniu wyroku. Obowiązkiem Sądu jest również badać, czy treść wniosku, w szczególności wymiar kary i środków karnych uzgodnionych z oskarżonym, znajduje oparcie w przepisach prawa. Z tego obowiązku Sąd I instancji nie wywiązał należycie.

Słusznie podnosi apelujący, że wymiar kary grzywny jaki uzgodniono w postępowaniu przygotowawczym z oskarżonym został ustalony z naruszeniem przepisu art. 23 §3 zd. 2 kks, który stanowi, iż stawka dzienna nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia ani też przekraczać jej czterystukrotności. Nie budzi wątpliwości fakt, iż ustaleń powyższych dokonuje się wg danych aktualnych na dzień popełnienia czynu zabronionego. (por. wyrok SN z dnia 6 listopada 2008 roku, V KK 116/08). Dokonując stosownych obliczeń, zgodzić się należy z prokuratorem, iż w niniejszej sprawie wysokość jednej stawki dziennej winna być ustalona w kwocie nie niższej niż 50 zł. Oskarżonemu zarzucono popełnienie w dniu 12 grudnia 2012 roku czynu z art. 65 §3 kks. Wówczas, zgodnie z treścią rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2012 r. (Dz. U. Z dnia 14 września 2011 r., Nr 192 poz. 1141), wydanym na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 10

października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679 z późn. zm.), płaca minimalna wynosiła 1500 zł. Zatem 1/30 tej sumy stanowi kwota 50 zł., a nie 55 zł. jak wskazał błędnie w uzasadnieniu sąd meriti.

Mając na uwadze powyższe rozważania raz jeszcze podkreślić należy, iż Sąd I instancji nie mógł zatem uwzględnić wniosku, w którym prokurator wnosił o orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 40 złotych. Po dostrzeżeniu powyższego uchybienia winien był skierować sprawę na rozprawę i po jej przeprowadzeniu dopiero wydać wyrok. W zaistniałej zaś sytuacji uwzględniając błędny wniosek prokuratora w trybie 335 kpk konsekwencją czego było wydanie zgodnie z jego treścią wyroku skazującego wobec J. G., Sąd Rejonowy, w sposób oczywisty obraził wymieniony przepis jak również art. 343 § 7 kpk, tj. przepisy wskazujące na sposób postępowania sądu, w wypadku gdy nie jest możliwe zaakceptowanie treści ugody.

W tej sytuacji stwierdzić należy, iż wniosek sformułowany w apelacji o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Radzynie Podlaskim okazał się zasadny, jako że kara orzeczona przez Sąd Rejonowy została wymierzona w oparciu o tryb konsultacji (art. 335 kpk), tym samym Sąd Odwoławczy nie mógł zaistniałego uchybienia konwalidować w postępowaniu odwoławczym.

Z tych wszystkich przyczyn Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.